

ци мъжете и жените сядат отделно. Според него по-добре би било да сядат размесено, *че всяка добродетел за мъжа произлазя от жената*²⁰. Нека добавим също, че Богоров не споделя особено характерния за възрожденската преса сатиричен устрем, насочен срещу дамската мода. Според него тя е напълно приемлива, когато е приложена с разумна умереност и вкус. Ето един негов съвет за дамска прическа:

*Българките имат добри коси и четото ся намират повече на работа, та нямат време да правят къдрици, най хубавото е да следват кинезката мода, т.е. да е въздигната всичката коса връх главата и там заплетена и навтиканата с различни цветя; тогаз челото и всичкий образ е разтворен и отзаг косата няма да кирливи дрехата*²¹.

Модерният светоглед на Богоров има ясна проекция и в отношението му към смеха. Благата му усмивка се долавя в много от неговите писания, но особено изразително неговият фин и незлоблив хумор проличава в споменатите пътеписи. В описанието на нравите от различни български градове често се долавя едно хем укорително, хем добродушно намигане, което Богоров адресира към своите сънародници, но без да отделя себе си от тях. В неговата ирония няма язвителен присмех, няма дистанция, тя не е йерархична. Тя е по-скоро шеговита покана за савомглеждане и размишление. За жените в Свищов пише, *че като не умеят да изпират ризити, хвърлят у водата кога перат по малко синило, за да ся не познава неспособността им*²², за къщите на пловдивчани казва, *че немаат зимни одаи, почто дюлгерити ги правят летем, та забравят че има и зимно време*²³, за сливналийки отбелязва, *че бегат като дивити кози от човека*²⁴. Облеклото на жените в Хасково също ражда някои остроумни бележки: *Току речи всички носят червена вълнена престилка, когато в Пловдив носят жълта, в Немско зелена, в Франца бяла, та ако е простено да съди някой опитомяванието на хората според боята на престилките им, нека начне от пословицата „Лудничавий обича чървеното*²⁵. Също така иронично и закачливо е описанието на някои нрави от Ески Джумая. *Ако по другити места гащити отвън на женският пол ся виждат като излишне и противно на лекарскити правила, нь в Ески Джумая е потребно, че тук мъжиетии обичат да бъркат под полити на женитии...*²⁶ Любопитен е и диалогът му с една жена от Ески Заара.

- Чино, колко купихте шалварлъка? - попитахме в панаиря една ескизагорка, която привлече нашето внимание със своите враносани вежди.